

51. ÍRÁS A BOLYGÓK ÁDÁMJAI

A BOLYGÓHERCEG által elrendelt megítéltetési időszakban az ősemler eléri a természetes evolúciós fejlődésének határát, és ezen élőlénytani szint jelzi a Csillagrendszer Fejedeleml számára, hogy elküldje e világra a fiúi besorolásúak közé tartozó másodík rendet, az élőlénytani nemesítőköt. E Fiakat, ugyanis ketten vannak — az Anyagi Fiú és Leány — rendszerint úgy ismerik a bolygón, mint Ádám és Éva. A Satania eredeti Anyagi Fia Ádám, és mindazok, akik a csillagrendszeri világokra élőlénytani nemesítökként mennek, mindig az ő különleges rendjük ezen első és eredeti Fiának nevét viselik.

² E Fiak a Teremtő Fiú anyagi ajándékát jelentik a lakott világok számára. A Bolygóherceggel együtt a rendeltetési világukon maradnak végig a szféra evolúciós pályája során. A Bolygóherceggel rendelkező világon e kaland nem igazán jár nagy veszélyekkel, de egy lázadó bolygón, egy olyan teremtésrészen, melynek nincs szelleml vezetője és ahol nem működik a bolygóközi közléscsere sem, e küldetés komoly veszélyeket rejt magában.

³ Bár ti nem reménykedhettek abban, hogy mindent megtudhattok e Fiaknak a Satania összes világán és az egyéb csillagrendszerekben végzett munkájáról, mégis, más írásokban teljesebb képet mutatunk az érdekes pár, Ádám és Éva életéről és tapasztalásairól, akik a jeruseml élőlénytani nemesítők testületéből jöttek ide az urantiai emberfajták nemesítése céljából. A honos fajtáitok fejlesztésére kidolgozott eszményi tervek megbuktak ugyan, az ádáml küldetés mégsem volt hiábavaló; az Urantiának mérhetetlenül sok előnye származott az ádám-évai ajándékból, és sem a társaik, sem a tanácsok odafent nem minősítik teljes kudarcnak az ő munkájukat.

1. AZ ISTEN ANYAGI FIAINAK EREDETE ÉS TERMÉSZETE

¹ Az anyagi vagy ivaros Fiak és Leányok a Teremtő Fiú utódai; a Világegyetemi Anyaszelleml nem vesz részt e lények létrehozásában, akiknek rendeltetése, hogy fizikai nemesítökként működjenek az evolúciós világokon.

² A fiúi besorolásúak anyagi rendje nem egységes mindenhol a helyi világegyetemben. A Teremtő Fiú minden egyes helyi csillagrendszerben csak egy pár ilyen lényt hoz létre; az eredeti párok eltérő természetűek, mert a saját csillagrendszerük életmintájára vannak hangolva. Ez szükséges eljárás, hiszen egyébként az Ádámok szaporodási képessége nem volna érvényesíthető az adott csillagrendszer világain élő, fejlődő halandó lények esetében. Az Urantiára jött Ádám és Éva az Anyagi Fiak eredeti sataniai párjától származik.

³ ¶ Az Anyagi Fiak testmagassága két és fél és három méter között változik, a testük pedig az ibolyaszín árnyalat sugárzó fényében ragyog. Jóllehet anyagi vér kering az anyagi testükben, azért isteni energia is eltölti és mennyei

fény is átjárja azt. Ezen Anyagi Fiak (az Ádámok) és Anyagi Leányok (az Évák) egyenlők, pusztán a szaporodási természetükben és bizonyos vegytani sajátágaikban különböznek. Egyenlők, de különbözők, hím- és nőneműek — így egymás kiegészítői — és úgy tervezték őket, hogy csaknem minden feladatot párban lássanak el.

⁴ Az Anyagi Fiak kétféle táplálékon élnek; természetükben és felépítésükben valóban kettősek, részesülnek az anyagivá lényegült energiából éppúgy, ahogy a teremtésrészl fizikai lényei, míg a halhatatlan létezésüket teljes egészében bizonyos fenntartó mindenségreml energiák közvetlen és önmagától végbemenő beviteli folyamata révén őrzik meg. Ha a feladatteljesítéssel összefüggő küldetésük során elbuknak vagy esetleg tudatosan és készakarva fellázadnak, akkor a Fiak e rendjét elszigetelik, elvágják a fény és élet világegyetemi forrásához való kapcsolódástól. Ez után gyakorlatilag anyagi lényekké válnak, akiknek sorsa az anyagi lét megélése a rendeltetési világukon, és a világegyetemi igazságszolgáltatási tisztviselő általi megítéltetés. Végül az anyagi halál vet véget az ilyen szerencsétlen és botor Anyagi Fiú és Leány bolygói létpályájának.

⁵ Az eredeti és közvetlenül teremtett Ádám és Éva olyan eredendő felruházás révén halhatatlan, mellyel a helyi világegyetemi fiúi besorolásúak minden más rendje is bír, viszont a fiaikat és leányaikat a csökkenő mértékű halhatatlansági potenciál jellemzi. Ez az eredeti pár nem képes korlátlanul továbbadni a halhatatlanságot az általuk létrehozott fiaknak és leányoknak. A leszármazottaiknak az élet folytatásához töretlen értelmi összhangban kell lenniük a Szelleml elme-gravitációs körével. A Satania csillagrendszer létének kezdete óta tizenhárom bolygói Ádám veszett oda lázadásban és véteklben, 681.204 pedig kisebb mértékű hitehagyást mutatott. Ezek az elfordulások nagyobbreszt a Lucifer-féle lázadás idején történtek.

⁶ ¶ Bár a csillagrendszeri központokon állandó besorolású létpolgárokként élnek, az Anyagi Fiak akkor sem rendelkeznek Gondolatigazítókkal, amikor alászállási küldetéseken vesznek részt az evolúciós bolygókon, de éppen e szolgálatokon keresztül tesznek szert élményvelmi képességre ahhoz, hogy Igazítót kaphassanak és elindulhassanak a paradicsomi felemelkedési létpályán. E különleges és csodálatos hasznos lények jelentik a kapcsolatot a szelleml és a fizikai világok között. Jelenlétük a csillagrendszeri központokra összpontosul, ahol a teremtésrészl anyagi teremtményeiként szaporodnak és élnek, és ahonnan elküldetnek az evolúciós világokra.

⁷ A bolygói szolgálatot teljesítő más teremtett Fiaktól eltérően a fiúi besorolásúak anyagi rendje természeténél fogva nem láthatatlan az olyan anyagi teremtmények számára, mint amilyenek az Urantia lakosai is. Ezek az Istentfiak láthatók, megérthetők, másfelől pedig képesek ténylegesen is keveredni az idő teremtményeivel, még szaporod-

ni is képesek velük, bár ezen élőlénytani nemesítői szerep rendszerint a Bolygók Ádámjainak utódaira hárul.

⁸ ¶ A Jerusemen bármely Ádám és Éva hűséges gyermekei halhatatlanok, de az Anyagi Fiú és Leány azon utódai, akiket az evolúciós bolygóra való megérkezésük után nemzettek, nem képesek ellenállni a természetes halálnak. Változás megy végbe az életátviteli működési rendben, amikor a Fiak újra anyagivá lényegülnek valamely evolúciós világon való szaporodási céllal. Az élethordozók szándékosan fosztják meg a Bolygók Ádámjait és Éváit a halhatatlan fiak és leányok nemzésére való képességtől. Ha nem vétkeznek, akkor Ádám és Éva végtelenül hosszú ideig élhet a bolygói küldetés során, de a gyermekeik nemzedékről nemzedékre egy rövidebb élettartammal fognak rendelkezni.

2. A BOLYGÓK ÁDÁMJAINAK ÁTVITELE

¹ A Csillagrendszer Fejedeleme, amint értesül arról, hogy egy újabb lakott világ érte el a fizikai evolúció csúcspontját, összehívja az Anyagi Fiait és Leányokat testületeit a csillagrendszeri központra; és az evolúciós világ igényeinek megvitatása után az önkéntesek csoportjából kettőt — az Anyagi Fiait rangidős testületéből egy Ádámot és egy Évát — kiválasztja e kalandra, arra, hogy mély álomba merülve felkészüljenek a szeráf-társításra és a közös szolgálatot jelentő otthonaikból átszállítsák őket az új lehetőségeket és új veszélyeket jelentő új teremtésrészre.

² Az Ádámok és Évák félanyagis teremtmények, és mint ilyeneket, a szeráfok nem képesek szállítani. Anyagtalanná lényegítésen kell átesniük a csillagrendszeri központra, mielőtt a rendeltetési világukra való átkeléshez a szeráf-társításukra sor kerülhetne. A szállító szeráfok képesek olyan változtatásokat végrehajtani az Anyagi Fiaikon és az egyéb félanyagis lényeken, hogy alkalmassá váljanak a szeráf-társításra, és így a téren át az egyik világról a másikra, illetőleg az egyik csillagrendszerből a másikba átszállíthatók legyenek. Szabványidőben mérve nagyjából három napot igényel a szállítmány felkészítése, és egy Élethordozó közreműködésére van szükség ahhoz, hogy az így anyagtalanná lényegített teremtményt a megszokott létállapotába visszaállítsák a szeráf-szállítmánnyal való utazás végén, a megérkezést követően.

³ ¶ Bár rendelkezésre áll anyagtalanná lényegítő eljárás az Ádámok felkészítéséhez a Jerusemről az evolúciós világokra való átszállításra, azonban arra már nem létezik módszer, hogy e világokról el is vigyék őket, hacsak nem kell kiüríteni az egész bolygót, amikor is veszélyhelyzeti anyagtalánító eljárást alkalmaznak a teljes megmenthető népesség érdekében. Ha valamilyen fizikai válságos állapot pusztulással fenyegetné valamely fejlődő faj bolygói létét, a melkizedek és az élethordozók minden túlélő számára anyagtalánító eljárást bocsátanak rendelkezésre, és szeráfai szállítmányokkal viszik el őket arra az új világra, melyet a továbbélésükhöz készítettek fel. Ha egyszer egy emberi faj törzsfelzárkózását a tér valamely világán megindították, annak meglehetősen függetlenül kell haladnia az adott bolygó fizikai túlélésétől, de az evolúciós korszakokban egyéb-

ként nincs tervbe véve, hogy a Bolygók Ádámjai és Évái elhagyják a választott világukat.

⁴ ¶ Miután az Anyagi Fiú és Leány megérkezett a rendeltetési bolygójára, az élethordozók irányítása mellett lényegülnek anyagivá újra. A teljes folyamat urantiai időben tíz és huszonnyolc nap közötti ideig tart. A szeráf alvás öntudatlansága a helyreállítás e teljes tartama alatt is tart. Amint a testi élő szervezet helyreállítása befejeződött, ezen Anyagi Fiait és Leányokat minden tekintetben úgy jelennek meg az új otthonukban és az új világukon, mint amilyenek az anyagtalanná lényegítési folyamat előtt a Jerusemen voltak.

3. AZ ÁDÁMI KÜLDETÉSEK

¹ A lakott világokon az Anyagi Fiait és Leányokat felépítik a maguk kertotthonait, melyben rövidesen a gyermekeik is segítenek nekik. A kert helyét rendszerint a Bolygóherceg jelöli ki, és a testtel bíró törzskara sok előzetes előkészítő munkát végez a honos emberfajták számos felsőbbrendű képviselőjének segítségével.

² Ezek az Édenkertek az Edentia, a csillagvilági központ iránti tiszteletből kapták a nevüket, valamint azért is, mert mintájukul a Fenséges Atyák központi világainak növény-tani szépsége szolgál. E kertotthonok rendszerint elzárt részen és közel forróövi körzetben helyezkednek el. Egy átlagos világon ezek csodálatos alkotások. E gyönyörű műveltségközpontokról nem alkothattok képet abból a töredékes beszámolóból, mely e vállalkozás megszakadt urantiai fejlődéséről szól.

³ ¶ A Bolygók Ádámjai és Évái a lehetőséget tekintve a fizikai kellem legteljesebb ajándékát adják a halandó emberfajtáknak. E behozott pár fő feladata a sokasodás és az idő gyermekeinek nemesítése. De a kert népe és a világ népei között nem kerül sor azonnali keresztezésre; Ádám és Éva sok nemzedéken keresztül élőlénytani elszigetelt marad az evolúciós halandóktól, miközben a rendjüknek egy erős fajtáját építik ki. Ez az ibolyaszín emberfajta eredete a lakott világokon.

⁴ A fajnemesítési terveket a Bolygóherceg és törzskara készíti, és Ádám és Éva hajtja végre. És éppen ez az a mozzanat, ahol az Anyagi Fiait és az ő társa nagy hátrányban volt az Urantiára való megérkezésükkor. Kaligasztia fondorlatosan és hatékonyan szegült ellene az ádámis küldetésnek; és attól eltekintve, hogy az urantiai Melkizedek-megbízottak kellőképpen figyelmeztették mind Ádámot, mind Évát a lázadó Bolygóherceg jelenlétéből fakadó bolygói veszélyekre, e föllázadó ravasz fortélyal keresztülhúzta az édeni pár számításait, csalárdul rávette őket, hogy megszegjék a világotok látható uraiként való működésre szóló meghatalmazás szövetségét. A hitszegő Bolygóhercegnek sikerült ugyan bajba kevernie Ádámot és Évát, viszont nem sikerült rávennie őket a Lucifer-féle lázadáshoz való csatlakozásra.

⁵ ¶ Az angyalok ötödik rendje, a bolygók segítői csatlakoznak az ádámis küldetéshez, s mindig elkísérik a Bolygók Ádámjait a világkalandjaikra. Az eredetileg kijelölt terület nagyjából százezer egyedet számlál. Amikor az urantiai Ádám és Éva munkája túl korán kezdődött meg, amikor e

Fiak eltértek az elrendelt tervtől, a Kert szeráfi Hangjainak egyike volt az, aki panaszt emelt a helytelen viselkedésük miatt. És az erről az eseményről készült beszámolótok jól példázza azt, hogy a bolygói hagyományaitok miként tulajdonítanak minden természetfeletti dolgot az Úristennek. Mert emiatt az urantiaiak gyakran zavarodnak össze az Egyetememes Atya természetét illetően, lévén az ő mindeme társainak és alárendeltjeinek szavait és tetteit általánosan neki tulajdonítják. Ádám és Éva esetében a Kert angyala nem volt más, mint az éppen akkor szolgálatban lévő bolygói segítők vezetője. E szeráf, Szolonia jelentette be az isteni terv megbukását és rendelte el az urantiai Melkizidek-megbízottak visszatérését.

⁶ ¶ A másodfajú köztes teremtmények az ádámí küldetések lényeges közreműködői. Miként a Bolygóherceg testtel bíró törzskara esetében is, az Anyagi Fiak és Leányok leszármazottai kétfélek: az egyik rendet az ő húsvér gyermekeik, a másikat pedig a köztes teremtmények másodfajú rendje alkotja. Ezek az anyagból való, ám rendszerint láthatatlan bolygói segédkezők nagyban hozzájárulnak a polgárosodott társadalom fejlődéséhez, sőt még ahhoz is, hogy visszaszoruljanak azok az engedetlen kisebbségek, melyek a társadalmi fejlődés és a szellemi haladás aláaknázására törekednek.

⁷ A másodfajú közteslényeket nem szabad összekeverni az elsőfajú renddel, akik a Bolygóherceg megérkezésének korából származnak. Az Urantián e korábbi köztes teremtmények többsége Kaligasztiaival tartott a lázadásban és pünkösöd óta el vannak különítve. Az ádámí csoport sok tagját, akik nem maradtak hűek a bolygói igazgatási rendhez, ugyancsak őrizet alá helyezték.

⁸ Pünkösöd napján a hűséges elsőfajú és másodfajú közteslények önkéntes alapon egyesültek és azóta is egységben működnek a világ ügyeiben. A hűséges közteslények vezetése alatt szolgálnak, akiket a két csoportból felváltva jelölnek ki.

⁹ ¶ A világotokat a fiúi besorolásúak négyféle rendje látogatta meg: Kaligasztia, a Bolygóherceg; Ádám és Éva, az Anyagi Istenfiak; Makiventa Melkizidek, a „Sálem bölcse” Ábrahám idejében; és Krisztus Mihály, aki paradicsomi alászálló Fiúként jött el. Mennyivel hatásosabb és csodálatosabb lett volna Mihálynak, a Nebadon világegyetem legfőbb urának az üdvözlése a világotokon egy hűséges és eredményes Bolygóherceg és egy elhivatott és sikeres Anyagi Fiú mellett, mert mindkettő sokat tehetett volna az alászálló Fiú életművének és küldetésének kiteljesítése érdekében. De nem minden világ olyan szerencsétlen, mint az Urantia, és a Bolygók Ádámjainak a küldetése sem mindenütt olyan nehéz vagy veszélyes. Sikeres működésük esetén nagyban hozzájárulnak egy nagyszerű nép kifejlődéséhez, s végig a világ ügyeinek látható vezetőiként működnek még abban a távoli korban is, amikor az ilyen világ megállapodik a fényben és életben.

4. A HAT EVOLÚCIÓS EMBERFAJTA

¹ A lakott világok első időszakában az uralgó emberfajta a vörös ember, aki rendszerint az első, mely eléri a fejlettség emberi szintjeit. És bár a vörös ember a bolygók rangidős fajtája, azért a többi színes nép is nagyon hamar megjelenik a halandói kiemelkedés korszakában.

² A korábbi fajták valamivel felsőbbrendűbbek a későbbieknél; a vörös ember magasan az indigó — a fekete — fajta felett áll. Az élethordozók az élő energiák teljességével ruhazzák fel az első vagy vörös fajtát, és a halandók különböző csoportjainak minden egyes evolúciós megjelenésével a változatosság növekedése az eredeti felruházottság kárára megy. Még a halandói termet is csökken a vörös embertől az indigó fajtáig, bár az Urantián az óriások váratlan fajtái jelentek meg a zöld és a narancsszín népek között.

³ Azokon a világokon, ahol mind a hat evolúciós emberfajta jelen van, ott az első, a harmadik és az ötödik fajta a felsőbbrendű — a vörös, a sárga és a kék. Az evolúciós fajtáknak így változik az értelmi gyarapodásra és a szellemi fejlődésre való képességük, s ilyen szempontból a második, a negyedik és a hatodik emberfajta valamivel rosszabbul van felruházva. E másodrendű emberfajták bizonyos világokon nem megtalálható népek; e fajtákat sok más világon kiirtották. Szerencsétlen dolog, hogy az Urantián éppen a felsőbbrendű kék emberek veszték oda nagy számban, eltekintve azoktól, akik az összeolvadt „fehér fajtában” fennmaradtak. A narancsszín és a zöld törzs elvesztése nem ad okot komolyabb aggodalomra.

⁴ A hat — vagy három — színes emberfajta kifejlődése, mely láthatólag a vörös ember eredeti felruházottságának leépülésével jár, bizonyos, igencsak kívánatos változatokat hoz létre a halandói fajtákban, és lehetővé teszi a különféle emberi potenciálok egyébként elérhetetlen kifejeződését. E módosulatok jótékony hatással vannak az emberiség mint egész fejlődésére, feltéve, hogy később tovább nemesíti azt a behozott ádámí vagy ibolyaszín fajta. Az Urantián az emberfajták összeolvasztásának szokásos tervét nem sikerült kellő alapossággal kivitelezni, és a faji evolúció terve végrehajtásának sikertelensége miatt csak keveset érthettek meg az átlagos lakott bolygókon élő népek helyzetéből azáltal, hogy megfigyeltek a világotok e korai fajtáinak maradványait.

⁵ ¶ A faji fejlődés kezdetén van némi hajlandóság a vörös, a sárga és a kék ember kereszteződésére; hasonló hajlamok érvényesülnek a narancsszín, a zöld és az indigó fajták keveredésében is.

⁶ A visszamaradottabb embereket rendszerint fizikai munkásként alkalmazzák a fejlettebb fajták. Ez az oka a rabszolgaság eredetének a bolygókon e korai időszakokban. A narancsszín fajtát rendszerint a vörös emberfajta igazza le és taszítja szolgásgorba — néha pedig kiirtja. A sárga és a vörös fajta gyakran ápol testvéri kapcsolatokat, de nem mindig. A sárga fajta rendszerint rabszolgásgorba taszítja a zöldet, a kék ember pedig az indigót. Az ősember e fajtái nem foglalkoznak többet a visszamaradt társaik kényszermunkaként nyújtott szolgálatainak igénybevételével.

telével, mint az urantiaiak a lovak és a marhák adásvételével.

⁷ A leginkább szokványos világokon a rabszolgaság nem éli túl a Bolygóherceg által elrendelt megítéltetési időszakot, bár az elmefogyatékosakat és társadalmilag kártékony egyedeket még mindig gyakran kényszerítik nem önként vállalt munkára. De minden szokványos szférán az elmaradott rabszolgaság e formája eltöröltetik a behozott ibolyaszín vagy ádámi fajta megérkezésével.

⁸ E hat evolúciós emberfajta rendeltetése, hogy keveredjen és felsőbbrendűvé váljon azáltal, hogy összeolvad az ádámi nemesítők utódaival. De mielőtt e népek keverednek, az alacsonyrendűek és alkalmatlanok nagy részét kiirtják. A Bolygóherceg és az Anyagi Fiú, valamint egyéb megfelelő hatóságok ítélik meg a szaporodó törzsek megfelelőségét. Az ilyen ellentmondást nem tűrő program végrehajtásának nehézsége az Urantián abban áll, hogy nincsenek szakértő bírúk, akik dönthetnének a világotok emberfajtáiba tartozó egyedek élőlénytani alkalmasságáról vagy alkalmatlanságáról. Ettől az akadálytól eltekintve úgy tűnik, hogy nektek kell képesnek lennetek dönteni a kifejezetten alkalmatlan, fogyatékos, elfajzott és közösségellenes fajták élőlénytani kiközösítéséről.

5. AZ EMBERFAJTÁK ÖSSZEOLVADÁSA — AZ ÁDÁMI VÉR ADOMÁNYOZÁSA

¹ A Bolygók Ádámja és Évája úgy érkeznek meg egy lakott világra, hogy a feljebbvalóik tökéletesen felkészítették őket az értelmes lények már meglévő fajtái fejlesztésének a legjobb módjára. A kivitelezési terv nem egységes; sok múlik a segédkező pár belátásán is, és nem ritkák a hibák, különösen az olyan összezavart, lázadó világokon, mint amilyen az Urantia is.

² Az ibolyaszín emberfajtaához tartozók rendszerint nem kezdik meg az összeolvadást a bolygó honosaival addig, amíg a csoportlétszámuk el nem éri az egymilliót. De ezalatt a Bolygóherceg törzskara bejelenti, hogy az Istenek gyermekei leszálltak a földre, hogy mondhatni eggyé váljanak az emberfajtákkal; és az emberek türelmetlenül várják a napot, amikor elhangzik a bejelentés, hogy a faji szempontból felsőbbrendű fajtához tartozóknak minősülők beléphetnek az Édenkertbe és ott Ádám fiai és leányai kiválasztják őket, hogy az emberiség új és kevert rendjének evolúciós atyjai és anyjai legyenek.

³ A szabályszerű világokon a bolygó Ádámja és Évája sohasem párosodik az evolúciós emberfajtákkal. Ezen élőlénytani tökéletesítési munka az ádámi utódok feladata. De ezek az ádámfiak nem mennek a fajok közé; a herceg törzskara hozza az Édenkertbe azokat a felsőbbrendű férfiakat és nőket, akik önként vállalják az ádámi leszármazottakkal való párosodást. És a legtöbb világon a legnagyobb megtiszteltetésnek minősül, ha valakit bevesznek a kert fiaival és leányaival való párosodásra pályázók közé.

⁴ Ilyenkor először szűnnek meg a faji háborúk és az egyéb törzsi küzdelmek, s a világ emberfajtái egyre inkább arra törekednek, hogy felsőbbrendűként ismerjék el őket

és bebocsátást nyerjenek a kertbe. A legjobb esetben is csak halvány fogalmat alkothattok arról, hogy e versengő küzdelem miként kerül minden tevékenység középpontjába egy szokványos bolygón. A fajnemesítés e teljes rendje az Urantián már korán zátonyra futott.

⁵ ¶ Az ibolyaszín emberfajta egytársú nép, és az ádámi fiakkal és leányokkal egyesülő minden evolúciós férfinak és nőnek meg kell fogadnia, hogy nem vesz más társat, és hogy a gyermekeit is erre neveli. Az ilyen egyesülésekből származó gyermekeket a Bolygóherceg tanodáiban oktatják és képezik ki, és ez után megengedik, hogy visszatérjenek az evolúciós szüleik fajtájához, s ott a felsőbbrendű halandók kiválasztott csoportjaiból válasszanak párt maguknak.

⁶ Az Anyagi Fiak e fajtájának a világok fejlődő emberfajtáihoz való hozzáadódásával az evolúciós fejlődés egy új és nagyszerűbb korszaka veszi kezdetét. A behozott képességek és a felsőbb szintű evolúciós sajátságok nemzeti úton való elterjedését követően gyors és nagy lépések sorozata jellemzi a polgárosodási és faji fejlődést; százezer év alatt nagyobb fejlődés megy végbe, mint a korábbi küzdelem egymillió éve alatt. A világotokon még az elrendelt tervek sikertelensége ellenére is nagymértékű volt az előrelépés, mivel a népeitek ajándékkul kapták az ádámi életsejtanyagot.

⁷ De míg a bolygói Édenkert egyenesági gyermekei képesek magukból adományozni az evolúciós emberfajták felsőbbrendű tagjainak és ezáltal képesek emelni az emberiség élőlénytani fejlettségi szintjét, addig nincs jótékony hatása annak, ha az urantiai halandók felsőbbrendű fajtái párosodnak az alsóbbrendű fajtákkal; az ilyen botor eljárás a világotok összes polgárosodott társadalmát veszélybe sodorná. Mivel az ádámi módszer nem volt képes faji összhangot elérni, ezért most nektek kell megoldanotok a fajnemesítéssel összefüggő bolygói problémákat az alkalmazkodás és a szabályozás egyéb, főként emberi módszerei révén.

6. AZ ÉDENI RENDSZER

¹ A lakott világok többségén az Édenkertek megmaradnak fenséges műveltségi központoknak és korszakokon keresztül tovább működnek úgy, mint a bolygói elvi irányítás és gyakorlat társadalmi mintái. Még az első időkben is, amikor az ibolyaszín népek még viszonylag elkülönülten élnek, a tanintézeteik kellő számú jelöltet fogadnak a világ emberfajtái közül, miközben a kert ipari fejlődése új lehetőségeket teremt a kereskedelmi kapcsolatokra. Az Ádámok és Évák, valamint leszármazottaik így járulnak hozzá a műveltség hirtelen elterjedéséhez és a világaik evolúciós emberfajtáinak gyors fejlődéséhez. És mindezeket a kapcsolatokat az evolúciós fajták és Ádám fiainak összeolvadása emeli magasabb szintre és erősíti meg, melynek eredménye az élőlénytani besorolás azonnali fejlődése, az értelmi potenciál megélnkülése és a szellemi felfogóképesség erősödése.

² Az átlagos világokon az ibolyaszín emberfajta kertközpontja a világműveltség második központjává válik, és

a Bolygóherceg székhelyvárosával együtt szabja meg a polgárosodott társadalom fejlődési ütemét. A Bolygóherceg városközponti tanhelyei és Ádám és Éva kertbeli tanodái évszázadokon keresztül egymás mellett működnek. Rendszerint nem esnek messze egymástól, és békés együttműködésben dolgoznak.

³ Gondoljátok csak el, hogy mit jelentene a világokon, ha valahol a Levantéban lenne egy polgárosult világközpont, egy nagyszerű bolygói műveltségügyetem, mely 37.000 év óta megszakítás nélkül működött volna. És gondoljatok bele abba is, hogy egy ilyen ősi központ erkölcsi fennhatóságát milyen mértékben erősítené, ha attól nem messze létezne egy másik, még régibb központja a mennyei segédkezésnek, amelynek hagyományai 500.000 év összehangolt evolúciós hatáson alapuló erőt mutatnának fel. A szokás az, ami végül az egész világon elterjeszti az Édenről szóló eszményképeket.

⁴ A Bolygóherceg tanodái elsődlegesen bölcelettel, vallással és erkölccsel, valamint a felsőbbrendű értelmi és művészi teljesítményekkel foglalkoznak. Ádám és Éva kertbeli tanodáit rendszerint a gyakorlati mesterségeknek, az alapvető értelmi felkészítésnek, a társadalmi műveltségnek, a gazdasági fejlődésnek, a kereskedelmi kapcsolatoknak, a testedzésnek és a polgári kormányzásnak szentelik. Végül e világközpontok összeolvadnak, de e tényleges csatlakozásra néha mindaddig nem kerül sor, amíg az első Ítélező Fiú ideje el nem érkezik.

⁵ ¶ A bolygó Ádámjának és Évájának, valamint az ibolyaszín emberfajta egyenesági magjának továbbélése olyan növekedési egyensúlyt biztosít az édeni műveltségnek, amely a hagyomány kényszerítő ereje révén hatást fejt ki a világ polgárosodott társadalmára. E halhatatlan Anyagi Fiakban és Leányokban találjuk meg azt az utolsó és nélkülözhetetlen kapcsolatot, mely összeköti az Istent az emberrel, mely áthidalja az örökkévaló Teremtő és az idő legalacsonyabb rendű, véges személyiségei között tátongó csaknem végtelen szakadékot. Itt egy olyan felsőbbrendű lény áll, aki éppen úgy fizikai, anyagi, sőt még ivaros teremtmény is, mint amilyenek az urantiai halandók, aki képes látni és megérteni a láthatatlan Bolygóherceget és képes tolmácsolni a szavait a teremtmény rész halandó teremtményei számára, mert az Anyagi Fiak és Leányok képesek látni a szellemlények összes alsóbb rendjét; látják a Bolygóherceget és az ő teljes törzskarát, legyenek azok egyébként láthatók vagy láthatatlanok.

⁶ Az évszázadok múltával, a leszármazottaiknak és az emberi fajtáknak az összeolvadásán keresztül ezen Anyagi Fiút és Leányt úgy lehet tekinteni, mint az emberiség közös őseit, az evolúciós emberfajta immár összekeveredett leszármazottainak közös szülőit. A lakott világról elinduló halandóknak tapasztalati úton hét apát kell azonosítaniuk:

⁷ ¶ 1. Az élőlénytani apa — a húsvér test apa.

⁸ 2. A teremtményrészbeli apa — a Bolygó Ádámja.

⁹ 3. A szférák atyja — a Csillagrendszer Fejedeleme.

¹⁰ 4. A Fenséges Atya — a Csillagvilági Atya.

¹¹ 5. A világegyetemi Atya — a helyi teremtményrészek Teremtő Fia és legfőbb ura.

¹² 6. A felsőbb-Atyák — a Nappalok Elődei, akik a felsőbb-világegyetemet kormányozzák.

¹³ 7. A szellem- vagy Havona Atya — az Egyetemes Atya, aki a Paradicsomon lakozik, és a szellemét küldi el, hogy azon alacsonyrendű teremtmények elméjében éljen és munkáljon, akik a világegyetemek mindenségében lakoznak.

7. EGYESÍTETT IGAZGATÁS

¹ A paradicsomi Avonal Fiak időről időre igazságszolgáltatási feladattal jönnek el a lakott világokra, de az ítélezői küldetésben érkező első Avonal nyitja meg az idő és tér evolúciós világnak negyedik megítéltetési időszakát. Némely bolygón ezen Ítélező Fiakat általánosan elfogadják, s ő egy korszakig marad; és így a bolygó három Fiú közös uralkodása alatt virágzik: a Bolygóherceg, az Anyagi Fiú és az Ítélező Fiú uralkodása alatt, mely két utóbbi a teremtményrész összes lakosa számára látható.

² Mielőtt az Ítélező Fiú befejezné a küldetését valamely szokványos evolúciós világon, már sor került a Bolygóherceg és az Anyagi Fiú oktatási és igazgatási munkájának egyesítésére. A bolygó kettős felügyeletének ezen összeolvadása egy új és hatékony világigazgatási rendet hoz létre. Az Ítélező Fiú visszavonulását követően a bolygó Ádámja folytatja a kifelé irányuló terjeszkedést a szférán. Az Anyagi Fiú és Leány így közösen tevékenykedik bolygói intézőként addig, amíg a világ meg nem állapodik a fényben és életben; amikor is a Bolygóherceg kinevezte a Bolygó Fejedeleme rangjára. A felsőbbrendű fejlődés e korszakában Ádám és Éva azzá válik, amit úgy nevezhetnénk, mint a megdicsőült teremtményrész kormányfői.

³ Amint a fejlődő világ új és állandósult fővárosa jól épült, és ahogy a megfelelő alárendelt intézők kellőképpen kiképezhetők, másodlagos központokat alapítanak a távoli földrészekre és más népek között is. A következő megítéltetést végző Fiú megérkezéséig ötven és száz közötti számban szerveznek ilyen másodlagos központokat.

⁴ A Bolygóherceg és törzskara továbbra is besegít a szellemi és a bölceleti tevékenységekben. Ádám és Éva a teremtményrész fizikai, tudományos és gazdasági helyzetének szentel különös figyelmet. Mindkét csoport egyenlő mértékben szenteli energiáit a művészet, a társadalmi kapcsolatok és az értelmi fejlődés elősegítésének.

⁵ A világ ügyei ötödik megítéltetésének idejére a bolygói tevékenységek irányítása kiváló szintet ér el. Az ilyen jól vezetett szférán a halandói létezés valóban ösztönző és gyümölcsöző. És ha az urantiaiak megfigyelhetnék az ilyen bolygón folyó életet, akkor nyomban elfogadnák ama dolgok értékét, melyeket a világuk elveszített a rossz befogadásán és a lázadásban való részvételen keresztül.

⁶ [Közreadta egy, a Tartalékos Testületbe tartozó Másodrendű Lanonandek Fiú.]